

Drago Šušnjara. Zdravilec oziroma bioenergetik, ki **deluje po metodi Zdenka Domančiča.** Že pred leti se je odločil, da se bo posvetil zdravljenju otrok, njihovega duha in telesa, pod svoje okrilje pa je kaj kmalu vzel tudi njihove starše, pare z oploditvenimi težavami ter športnike. Pravi, da svet potrebuje tovrstne posameznike, kot je sam, in zadovoljno ugotavlja, da so ljudje vedno bolj ozaveščeni ter da tako prihaja do čedalje več povezav med bioenergetiko in uradno medicino. Tovrstno sodelovanje mu namreč daje upanje v človekovo osnovno naravo – **da je vsak človek v sebi dober** in da želi pomagati sočloveku v težavah.

Pogovarjala se je: **Delfina Biščak,**

Foto: **Nataša Kralj**

Drago Šušnjara: **“Otroci potrebujejo otroštvo v pravem smislu”**

Lahko za začetek poveste kaj več o sebi? Kaj vas je gnalo v vode zdravljenja oziroma bioenergije? Kje ste črpali »navdih«?

Sam o sebi nerad govorim. Vsak posameznik je svet zase – to velja tudi zame. Precej zgodaj se je pokazalo, da svet pogosto vidim z nekoliko drugačnega zornega kota. Da sem malo drugačen in da se v moji bližini dobro počutijo otroci in živali. Na to so me najprej opozorili drugi. Tako sem se postopoma začel zanimati tudi za energijsko področje in spoznal zdravilca Zdenka Domančiča. Zdravilec po njegovi metodi sem zdaj že skoraj dve desetletji, več kot deset let sem bil član njegove najožje ekipe in pod njegovim mentorstvom sem pridobival znanje in izkušnje, ki sem jih na njegovih seminarjih z veseljem kot inštruktor prenašal tudi na nove terapevte.

Že pred leti pa sem se odločil, da se bom v večji meri posvetil zdravljenju otrok, njihovega duha in telesa. Zame so otroci mali ljudje in kot take jih tudi obravnavam. Treba je slišati, kaj nam govorijo, kako razmišljajo, kaj čutijo. Skupaj z otroci so potem prišli tudi starši, s svojimi zdravstvenimi težavami in tako so se pojavili tudi pari s težavami pri oploditvi – nekako sem sklenil, da spadajo v ta okvir tudi oni. Ker pa imajo športniki pri meni poseben status, saj so to ljudje, ki osrečujejo množice, sem ostal zvest in na voljo tudi njim. Moje življenje tako ali drugače zaznamuje skrb za zdravje ljudi. Ker se zavedam velikega pomena pravičnega delovanja metabolizma za zdravje (ogromno boleznih namreč izvira prav od tu), sem se v zadnjem času posvetil tudi ozaveščanju o uživanju kakovostnih probiotikov v Sloveniji, ki jih tudi uvažam. To so stvari, v katere verjamem, in vem, da lahko ljudem pomagajo.

Ste bioenergetik z licenco pridobljeno na podlagi usposabljanja za terapevta bioterapije po metodi Zdenka Domančiča. Lahko razložite, kaj to pomeni? Kakšna znanja ste pridobili z licenco?

To pomeni, da sem se izobraževal in zaključil izobraževanje po smernicah trenutno veljavne zakonodaje na področju zdravljenja v Sloveniji. Že pred tem pa sem enako kakovostno opravljal terapije in s tem pomagal mnogim, ki so se tako ali drugače obrnili name. Terapevt si ali pa nisi, to je podobno kot z duhovnostjo. Vsakdo se lahko nauči raznih tehnik in metod, a če za to niste prava oseba, predvsem pa če motiv za zdravljenje ni pravi, ne bo pravih rezultatov. Ti ljudje bi se morali ukvarjati s čim drugimi, ne z zdravljenjem – tako ne bi bilo tako imenovanih šarlatanov in z njimi povezanih slabih izkušenj.

Lahko malo bolj opišete sam postopek zdravljenja z bioenergijo?

Bioenergijske metode delujejo na načelu fizike, gre za »prenos energije skozi telo enega v telo drugega biološkega bitja« brez zavestnega vpliva s strani terapevta. To se nam dogaja vsakodnevno, samodejno in spontano, le da temu ne posvečamo dovolj pozornosti. S tehnikami metode Zdenka Domančiča tako v razmeroma kratkem času telo energijsko privedemo v ravnovesje, telesu pa pomagamo do dobre cirkulacije krvi in limfe, kar je osnova za vsako regeneracijo in rehabilitacijo, ki jo pacient potrebuje.

Pri izvajanju terapije z bioenergijo terapevt, poleg svojih rok kot glavnega sredstva za delo, uporablja metode predpisanih tehnik. Katere? Jih

“Potrebujemo različne zorne kote videnja. Kam pa bi prišli, če bi vsi gledali v isto smer in videli vsi enako, isto sliko?”

lahko nekoliko opišete?

Z omembo bioenergije se povezuje predstava polaganja rok. A to isto lahko počnemo na daljavo z enakimi rezultati, ne da bi fizično položili roke na pacienta. Ljudje so na žalost premalo poučeni o delovanju energije, ki je inteligentna in sama po sebi informirana. Zato v resnici človeku ne pomagajo roke terapevta, temveč energija, ki se pretaka iz njih.

Kakšne lastnosti mora po vašem mnenju imeti nekdo, ki opravlja delo oziroma poslanstvo bioenergetika? Lahko bioenergetik postane vsak izmed nas?

Bioenergetik je vsakdo izmed nas, tako ljudje kot tudi živali in rastline – vsi si izmenjujemo energijo. Za vsakega terapevta, katere koli metode ali tehnike, je najpomembnejše, da sam sebi prizna, kje je njegov domet v rezultatih, in to kljub vsemu znanju in želji, da bi pomagal drugim bitjem. To v praksi pomeni, da se sicer vsi lahko naučimo v določenem obsegu pomagati drug drugemu, redki pa so tisti, ki jim je to dano. Za boljše razumevanje – tudi peti se lahko naučimo vsi, a v poslušanju lahko uživamo le pri redkih. Z osnovnim znanjem lahko pomagamo domačim in prijateljem, ni pa pošteno niti odgovorno prelahkotno ponujati to omejeno znanje kot storitev širšemu krogu ljudi in s tem zavajati in dajati lažna upanja ljudem, ki so nam izkazali zaupanje. Dober bioenergetik potrebuje širše znanje (s področja medicine, psihologije ...) in predvsem veliko izkušenj.

Kako po vašem mnenju gleda danes na zdravljenje z bioenergijo uradna medicina v Sloveniji? Lahko ta odnos

primerjate z odnosom drugod po svetu? Smo Slovenci tovrstnemu zdravljenju naklonjeni ali smo bolj zaprti?

Moje izkušnje in sodelovanje s šolsko medicino so odlične. Kakšen je odnos drugje v svetu, ne vem, vem pa da so Slovenci vedno bolj naklonjeni oziroma vedno bolj ozaveščeni o pomenu energije, saj za svoje zdravje in boljše rezultate uporabljajo šolsko in energijsko terapijo skupaj, kar daje zavidljive rezultate. Mnogi posegajo po terapiji kot preventivi in takih sem zelo vesel, saj potrjujejo, da ozaveščenost glede skrbi za zdravje raste.

Kakšne so značilnosti posameznikov, ki pri vas poiščejo pomoč? Kaj je po navadi tisti ključni in odločilni trenutek, ko se nekdo odloči za obisk pri vas? S kakšnimi primeri se najpogosteje srečujete?

Na to vprašanje je težko odgovoriti. Svoj čas smo bili bioenergetiki zadnje upanje, zdaj pa vedno pogosteje postajamo spremljevalci rednega šolskega zdravljenja oziroma dopolnjujemo eno z drugim v korist pacienta – vsaj tako pravijo bolni. Kot rečeno, se osebno najpogosteje srečujem z raznimi obolenji in stanji otrok, z neplodnostjo obeh spolov in s poškodbami vrhunskih športnikov.

Se za zdravljenje z bioenergijo lahko odloči vsakdo? Obstajajo kakšne omejitve – se komu tovrstno zdravljenje odsvetuje?

Za energijsko zdravljenje se lahko odloči vsakdo ne glede na spol, starost ali bolezen, saj ne gre za invazivno tehniko. Gre za metodo zdravljenja, ki temelji na spoznanju, da je telo samo ozdravljivo, mi pa mu dajemo zgolj podporo oziroma ga spodbudimo, da začne ponovno pravilno delovati.

Se mora posameznik pred terapijo na kakšen poseben način pripraviti? Kdaj je terapija najuspešnejša?

Na samo terapijo se ni treba posebej pripravljati, dovolj in veliko je že to, da ste se odločili narediti korak k izboljšanju svojega stanja. Terapija je najuspešnejša takrat,

ko je telo še dovolj močno, da lahko pride do regeneracije obolelih organov ali duha.

Terapijo je možno izvajati tudi na daljavo. Kako to poteka in v čem se terapija razlikuje od »klasične« terapije?

Terapija na daljavo vsekakor

deluje in ima enake rezultate kot v stiku z biološkim bitjem. Pri delu jo uporabljam le v primerih, ko otroka ali športnika zaradi njegovega stanja ni mogoče pripeljati na terapijo. Če otroka ali športnika ne poznam, za izvajanje bioterapije potrebujem njegovo fotografijo (obraz) in terapijo

opravim, kot da je ta oseba fizično pred menoj.

Kaj pa med samim zdravljenjem občutite vi kot zdravilec? Je zdravljenje za vas izčrpavajoče? Od kod črpate vso to energijo, s katero zdravite?

Med izvajanjem terapije se ne osredotočam na svoje občutke, to bi bila že energijska diagnostika, ki pa ni smiselna oziroma potrebna, saj mora biti vsak pacient, ki želi priti na mojo terapijo, diagnosticiran s strani šolske medicine, ki obenem tudi vodi in nadzoruje potek zdravljenja. Za zdravljenje ni treba črpati lastne energije. Energija je povsod okoli nas, treba jo je samo uporabiti v prave namene ter na pravi način.

Kako vidite svojo vlogo v svetu v prihodnosti? In vlogo bioenergetika na splošno? Svet potrebuje tovrstne posameznike?

S svojim delom in rezultati pomagam ljudem, ki potrebujejo mojo pomoč. Mnogi skozi to izkušnjo dojemajo, da morajo spremeniti način razmišljanja in s tem način življenja, ki sta jih pripeljala v bolezen, sicer obstaja velika verjetnost, da se jim bo bolezen povrnila in morda takrat ne bodo imeli več možnosti popravnega izpita. Moje mnenje je, da svet vsekakor potrebuje take posameznike. Potrebujemo različne zorne kote videnja. Kam pa bi prišli, če bi vsi gledali v isto smer in videli vsi enako, isto sliko?

Čedalje več ljudi se iz okvirjev klasične medicine in stroke zateka v vode zdravlilstva, ipd. Kaj je po vašem mnenju tisto ključno gibalno, ki ljudi danes žene po pomoč v te vode?

Ljudje so vedno bolj ozaveščeni, znajo poiskati informacije in ni jim mogoče več prodajati dogme in slepega upanja. Tudi mediji pripomorete k hitrejši izmenjavi

informacij in tudi zaposleni v uradni medicini se vedno pogosteje srečujejo z izkušnjami svojih pacientov z alternativo, pri čemer vidijo rezultate, tako da tudi oni sami vedno pogosteje kombinirajo obeh področji zdravljenja in to celo priporočajo svojim pacientom. Takšno sodelovanje me veseli in mi daje upanje v človekovo osnovno naravo – da je vsak človek v sebi dober in da želi pomagati sočloveku v težavah.

“Skozi dolgoletno delo z bolnimi otroci vidim, da vedno pogosteje zbole vajo za raznimi boleznimi, ki kot take niso tipične otroške bolezni.”

Morda še kakšna zaključna misel?

Skozi dolgoletno delo z bolnimi otroci vidim, da vedno pogosteje zbole vajo za raznimi boleznimi, ki kot take niso tipične otroške bolezni, zato upam, da bomo to skupaj čim prej uvideli in tudi kaj storili, da ti mali ljudje ne bodo duševno trpeli, da se ne bodo lomili pred prehudimi pritiski in pričakovanji okolice in posledično obolevali, ampak da bodo imeli otroštvo, v pravem smislu. Otroštvo, ki ga zaznamujeta igra in sproščenost, ne pa neuresničene starševske ambicije. Prav je, da se pogovarjamo in da se zavedamo svojih dejanj – kaj je zdravo in kaj v nasprotju s tem. Kako življenje spremeniti tako, da bomo živeli polno in kakovostno, proč od bolezenskih stanj. Upam, da sva s tem pogovorom koga spodbudila k razmisleku, četudi ni nujno, da se vsakdo strinja z mojimi pogledi.

